

Αθήνα 2/7/2009

«Πράσινη Επιχειρηματικότητα, Ενέργεια & Απασχόληση»

Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών

Πέμπτη, 2 Ιουλίου 2009

Εισαγωγή

Η πρόσφατη παγκόσμια οικονομική κρίση αντί να την εξαφανίσει από τον επιχειρηματικό χάρτη, ανέδειξε την πράσινη ανάπτυξη.

Επιχειρηματικές δραστηριότητες που δημιουργούν θέσεις εργασίας και εξασφαλίζουν βιώσιμη ανάπτυξη είναι πρώτες στην ημερήσια διάταξη.

Κορυφαίες μεταξύ αυτών οι τεχνολογίες του ενεργειακού τομέα που είναι φιλικές στο περιβάλλον όπως οι Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας.

Αυτό ήταν λοιπόν;

Άνοιξαν οι πύλες του αειφόρου μέλλοντος και ξημερώνει μια άλλη μέρα;

Φυσικά και όχι.

Όλα αυτά προϋποθέτουν ένα πολιτικό και νομοθετικό πλαίσιο που θα τα καταλαβαίνει, θα τα υιοθετεί, θα τα προωθεί και δεν θα τα υπονομεύει.

Παράδειγμα ο Νόμος 3648 του 2006 που προέβλεψε για πρώτη φορά την εγκατάσταση οικιακών φ/β. Χρειάστηκε να περάσουν 3 χρόνια για να υπογραφεί η σχετική ΚΥΑ.

Προηγείται λοιπόν το πρασίνισμα της Δημόσιας Διοίκησης και των νομοθετημάτων αυτής της χώρας πριν αρχίσουμε τους χορούς.

Πράσινη Επιχειρηματικότητα

Γνωρίζω τον κ. Χατζηβασιλειάδη από το 1984 που προσλήφθηκα στη ΔΕΗ.

Τον θαυμάζω γιατί τότε, αυτός ένας μηχανικός με τη βοήθεια δύο υπομηχανικών, του

Γιώργου Ευσταθίου και της Ανθής Μανώλαρου κατασκεύασε το πρώτο Αιολικό πάρκο της

Ευρώπης, 5 ανεμογεννήτριες των 15 kW της εταιρείας MAN στην Κύθνο. Και δεν σταμάτησε εκεί αλλά κατασκεύασε και ένα Φ/Β 100 kW στον ίδιο χώρο.

Με τέτοιο ξεκίνημα θα έπρεπε να περίμενε πολύ διαφορετική εξέλιξη από αυτήν που έχουμε.

Και αυτό γιατί με απλά μαθηματικά, την απλή μέθοδο των 3, μπορούμε να υπολογίσουμε ότι:

Αν 1 άτομο το 1983, εγκαθιστά 165 kW

1000 άτομα το 2009, πόσα πρέπει να εγκαθιστούν;

Τουλάχιστον 165 MW, είναι η απάντηση, ξεχνώντας τον πολλαπλασιαστικό χαρακτήρα των 25 και πλέον χρόνων που μεσολαβούν και την αλματώδη ανάπτυξη της τεχνολογίας.

Και ούτε αυτό, το απολύτως ελάχιστο, δεν καταφέρνουμε, αφού ο μέσος όρος αιολικών και φ/β είναι στα 125 MW περίπου ετησίως.

Κι όμως ο κ. Χατζηβασιλειάδης είναι ακόμη αισιόδοξος, όπως όλοι μας, γιατί απλά πιστεύουμε σε αυτό που κάνουμε. Το εμπιστευόμαστε γιατί γνωρίζουμε τι είναι *Πράσινη Επιχειρηματικότητα*, και ακόμη περισσότερο τις *Προοπτικές* της.

Γνωρίζουμε την αξία της *Πράσινης Επιχειρηματικότητας* εδώ και χρόνια.

Από τότε που δεν υπήρχε καν ο όρος.

Ακούσατε το πρωί τον συνάδελφο κ. Φιλιππίδη. Τον θυμάμαι έφηβο το 1987 να σκαρφαλώνει τα 25μ του πυλώνα της WINCON 100 kW στη Μύκονο, με διάστρεμμα στο πόδι, για να ελέγξει το σύστημα πέδησης.

Ένας από τους πρώτους πράσινους επιχειρηματίες.

Αν και ο ίδιος δεν αποδέχεται το χρώμαγια ποδοσφαιρικούς και μόνο λόγους, διευκρινίζω.

Ακούσατε τον Νίκο το Βασιλάκο. Άλλη μια ψυχαναλυτική συνεδρία. Άλλη μια κατάθεση ψυχής και άπειρων στοιχείων. Χειμαρρώδης όπως πάντα, χρόνια τώρα;

Ένας ακόμη βετεράνος θιασώτης της πράσινης επιχειρηματικότητας.

Ποιος τον ακούει;

Και τόσοι άλλοι συνάδελφοι.

Εμείς γνωρίζαμε και γνωρίζουμε.

Και μεγαλώσαμε και μια γενιά νέων στελεχών που τα γνωρίζουν ακόμη καλύτερα.

Και μετά την εξίσωση Στερν για την αντιμετώπιση των κλιματικών αλλαγών (1 ευρώ σήμερα μας γλιτώνει 5 ευρώ στο μέλλον) όλοι οφείλουν να γνωρίζουν τι σημαίνει πράσινη επιχειρηματικότητα.

Πλην των εθελουφλούντων

Ο αδύναμος κρίκος αυτής της ιστορίας είναι η Πολιτεία και η Δημόσια Διοίκηση που κινούνται με μια υστέρηση 10-15 χρόνων - ίσως είμαι και επιεικής - από την κοινωνία και την αγορά.

Πόσοι υπουργοί και υφυπουργοί και γενικοί γραμματείς δεν έχουν παρελάσει από τα συνέδρια του IENE ανταγωνιζόμενοι μεταξύ τους, όχι σε έργα, αλλά σε ρητορικούς μαξιμαλισμούς και εξαγγελίες;

Εκθέσεις ιδεών χωρίς ουσία .

Κι αν έκαναν κάτι σωστό – που αναμφίβολα έκαναν - δεν μας έκαναν χάρη.

Ήταν υποχρέωση τους στην πατρίδα, στον πλανήτη.

Κι εμείς συνεχίζουμε να συμμετέχουμε σε ημερίδες εκθέσεις και συνέδρια και στα διαλείμματα να λέμε τον πόνο μας και να ρωτάμε :

Άκουσες κάτι; Έμαθες τίποτε;

Σήμερα ή αύριο θα ανακοινωθεί η υπογραφή του Υπουργού Σουφλιά για να ενεργοποιηθεί η ΚΥΑ για τα οικιακά Φ/Β.

Απίστευτο. 3 χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου 3468/2006!!!

Χαρακτηρίζεται μάλιστα, ως ένα «τεράστιο βήμα».

Και φυσικά είναι αφού έκανε 3 χρόνια για να ολοκληρωθεί ο διασκελισμός.

Και θα περιμένει και θετικά σχόλια για κάτι αυτονόητο.

Κάτι που είναι υποχρέωση του και έπρεπε να είχε λυθεί σε 3 μήνες από τον εντοπισμό του προβλήματος. Στη χειρότερη περίπτωση.

Και μήπως δεν υπάρχουν ακόμη άλλα προβλήματα.

Με τα δισεκατομμύρια της πράσινης επιχειρηματικότητας που είναι κολλημένα στην λάσπη της πιο χρονοβόρας αδειοδοτικής διαδικασίας του πλανήτη και με τις χιλιάδες θέσεις εργασίας που χάνονται, ποιος θα ασχοληθεί;

Το τελευταίο στη ατελείωτη σειρά των δηλώσεων:

Προχθές ο υπουργός εξήγγειλε απλοποίηση διαδικασιών!

Πάλι.

Και εμείς ακόμη περιμένουμε να καταλάβουν την αξία της *Πράσινης Επιχειρηματικότητας*;

Για να μην χάσει η πατρίδα μας άλλο ένα τρένο ανάπτυξης;
Τα πράγματα είναι πολύ σοβαρά για να τα εμπιστευτούμε μόνο στα χέρια τους.

Η απάντηση στο ερώτημα που αυτονόητα θέτει ο τίτλος της συνεδρίας είναι ότι
Οι προοπτικές είναι πού καλές, αλλά, οι πιθανότητες υλοποίησης πολύ λίγες
Όσο η Πολιτεία δεν αντιλαμβάνεται το διακύβευμα

Γι αυτό αγαπητέ κ Χατζηβασιλειάδη, προτείνω η σημερινή ημερίδα να μην βγάλει
συμπεράσματα.

Προτείνω να βγάλει ένα ψήφισμα διαμαρτυρίας.

Προτείνω ακόμη να μην ξανακάνουμε άλλες ημερίδες.

Προτείνω μια φορά στις 15 ή μια την εβδομάδα να κάνουμε μια συνάντηση διαμαρτυρίας
έξω από ένα υπουργείο της επιλογής σας.

Να είστε σίγουρος ότι θα έχει καλύτερα αποτελέσματα.

Στη χειρότερη περίπτωση δεν θα νιώθουμε ότι λέμε ξανά και ξανά τα ίδια λόγια του αέρα και
του ήλιου στο βρόντο.

Αν αυτοί ευθύνονται για απραξία, ας μην ευθυνόμαστε εμείς για έλλειψη αντίδρασης.
Αλλιώς είμαστε άξιοι της τύχης μας.

ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ

και πρέπει να τους δώσουμε να το καταλάβουν.

Δρ. Ιωάννης Τσιπουρίδης

Πρόεδρος Ελληνικής Επιστημονικής Ένωσης Αιολικής Ενέργειας

Εκδότης "ΑΝΕΜΟλόγια" και "Energy point"